

[Ministeren for offentlige arbejder]

faktisk ingen opgaver at løse, og det må være en noget kold fornemmelse at sidde dér, og man må føle sig inderlig overflødig.

Det er mig magtpåliggende i denne sammenhæng at sige til flere – bl.a. hr. Bilgrav-Nielsen, der talte om, at man måske er ved at reducere banernes egen indflydelse, og der var andre, der talte om centralisering via dette, at jeg foreslår dette udvalg nedlagt – at det modsatte faktisk er hensigten. Dette udvalg har efter min opfattelse ingen opgaver, men har det endelig haft en hensigt i sin tid, så har det snarere været centralisering. Det giver da større indflydelse til de enkelte baners bestyrelser og ledelser, altså de lokale kræfter, at de ikke har et sådant indskudt organ. Der bliver ikke nogen formindsket adgang for de pågældende baner direkte til ministeriet. Der er altså snarere tale om en decentralisering og en udplacering af ansvar og indflydelse end om det modsatte.

Endelig berørte hr. Erenbjerg pensionsforholdet. Jo, jeg har dykket meget grundigt ned i den del af forslaget, som jeg heller ikke kunne lide, da jeg blev bekendt med det. Selvfølgelig vil man da gerne give nogenlunde ligeligt, så ligeligt, som det er menneskeligt muligt, og helst altid i opadgående retning og ikke i nedadgående retning, det er klart.

Men det viser sig altså, at en ændring heri, således som hr. Erenbjerg gerne vil have det, og som personaleorganisationerne naturligvis gerne vil have det, nemlig at privatbanernes personale pensionsmæssigt ligestilles med DSBs, vil føre til en lang række konsekvenser for titusinder af andre offentligt ansatte, som har et lignende efterslæb, og det erkender jeg, at det er der. Det er ikke indført i min eller denne regerings tid, men det er der, det er korrekt. Jeg kan give et helt konkret eksempel på det.

Vi har skolelærere i folkeskolen, og vi har skolelærere i privatskoler, og her er der nøjagtig den samme negative forskel med hensyn til pensioneringen af privatskolernes lærere, altså i deres disfavør. Det er klart, at de ville med fuld ret – det kunne de også gøre i dag – hvis vi i givet fald ændrede dette, med det samme kunne komme. Noget sådant vil altså i en periode, hvor vores statskasse er så nødlidende, som den er, have betydelige konsekvenser, og det løber op i mange millioner kroner, hvis det skal gøres. Så skal vi

finde kompenserende besparelser andre steder, og vi talte lidt om i går, hvor vanskeligt det kan være.

Så ked af det jeg er, for jeg elsker ikke den nuværende ordning, må jeg nok sige, at de pågældende, det være sig i skolesektoren, det være sig i trafiksektoren, måske kan have nogen trøst i – det tror jeg de har efter de besøg, jeg har aflagt hos nogle privatbaner – at de ikke er ansat i de helt store institutioner, og arbejdssituationen har jo også noget med livskvalitet og arbejdsglæde at gøre foruden pengene, der også tæller. De har altså den fordel, at de er i et mere lokalt præget miljø, i en mindre enhed. De har en meget betydelig arbejdsglæde.

Det håber jeg sandelig også at folk i både postvæsenet, folkeskolen og DSB har, men der er altså fordele ved at være i sådanne lokalt meget populære nære miljøer. Det er ikke noget, man kan gå hen hos købmanden og betale regningen med, det er jeg godt klar over, men det er altså en værdi i ansættelsen. Vi har simpelt hen ikke råd til at gøre det, som hr. Erenbjerg og personaleorganisationerne gerne ville, og som vi vel alle sammen allerhelst ville, hvis vi havde penge til det.

Hr. Ikast, hr. Nør Christensen og andre vil jeg takke, fordi de gør opmærksom på, at der her sker en fornuftig sammenlægning og rationalisering af denne lovgivning.

Hr. Jens Peter Jensen talte om, at det har begrænset sigte, og det er jeg enig med ham i. Det er en rent pragmatisk, praktisk ting, men det har jeg allerede omtalt i forbindelse med fru Margrete Aukens bemærkninger om de manglende tanker i lovforslaget.

Hr. Bilgrav-Nielsen ønskede et meget grundigt udvalgsarbejde, og jeg er helt enig i, at det udpræget er et lovforslag, der egner sig bedre til udvalgsarbejde end til talerstolen. Jeg gentager her, at det ikke er hensigten at reducere de enkelte baners og områders indflydelse. Jeg håber, at vi kan finde hinanden under udvalgsarbejdet.

Jeg skal endelig takke hr. Dohrmann og fru Inger Stilling Pedersen for deres indlæg. Jeg tror, jeg har nævnt alle de øvrige ordførere.

Jeg tilsiger selvfølgelig fuldt normal og helhjertet medvirken i det udvalgsarbejde, der her er lagt op til.

(Kort bemærkning).